

Sentencja

- 1) Postępowanie zostaje umorzone.
- 2) Telefónica Germany GmbH & Co. OHG i Google LLC pokrywają własne koszty oraz każda z tych spółek, po połowie kosztów poniesionych przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

(¹) Dz.U. C 247 z 27.7.2020.

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2021 r. – WV / ESDZ

(Sprawa T-371/21)

(2021/C 422/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: WV (przedstawiciel: adwokat É. Boigelot)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 26 sierpnia 2020 r. ESDZ, a w razie potrzeby także wszystkich decyzji przygotowawczych, w której zdecydowano, że „na podstawie art. 9 ust. 1 lit. h) załącznika IX do regulaminu pracowniczego na [poufne] (¹), urzędnika Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) nakłada się karę usunięcia ze stanowiska bez obniżenia uprawnień emerytalnych. Decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po jej podpisaniu”, o sygnaturze [poufne], doręczonej tego samego dnia pocztą elektroniczną przez [poufne];
- orzeczenie naprawienia całości szkody, którą strona skarżąca poniosła i poniesie z racji podjęcia i wykonania zaskarżonej decyzji i całokształtu zachowania wskazanego w skardze, w ramach którego wydano tę decyzję, której wysokość określa się wstępnie i z zastrzeżeniem zwiększenia w toku postępowania, ex æquo et bono, na 3 500 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem Unii Europejskiej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący nieprawdziwości zarzucanych czynów, skorzystania z niewłaściwej podstawy prawnej, naruszenia art. 17 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 25, art. 55 ust. 1 i art. 60 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), oczywistych błędów w ocenie, braku uzasadnienia, naruszenia obowiązku uzasadnienia i prawa do obrony oraz zasady „non bis in idem”.
2. Zarzut drugi, dotyczący uchybień formalnych i proceduralnych w postępowaniu dyscyplinarnym, a w szczególności naruszenia art. 1, 2 i art. 22 ust. 1 załącznika IX do regulaminu pracowniczego i szeregu przepisów decyzji Komisji z dnia 12 czerwca 2019 r. w sprawie ogólnych przepisów wykonawczych dotyczących prowadzenia dochodzeń administracyjnych i postępowań dyscyplinarnych (zwanym dalej „OPW”), wielokrotnych naruszeń prawa do obrony, a w szczególności art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą praw podstawowych”) gwarantującego każdemu dostęp do akt dotyczącej go sprawy, naruszenia art. 26 akapit drugi regulaminu pracowniczego, naruszenia domniemania niewinności, prawa do bycia wysłuchanym, art. 41 ust. 1 karty praw podstawowych i zapisanego w nim obowiązku bezstronności, rozporządzenia 2018/1725 (²) oraz 2001/1049 (³), naruszenia zasady równości broni wynikającej z pojęcia rzetelnego procesu gwarantowanego w art. 47 karty praw podstawowych, naruszenia obowiązku dbałości, obowiązku uzasadnienia oraz popełnienia oczywistego błędu w ocenie, naruszenia obowiązku prowadzenia dochodzenia w sposób bezstronny, niezależny i dogłębnym, na korzyść i na niekorzyść, oraz naruszenia zasad dobrej wiary i dobrej administracji.

3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia art. 10 załącznika IX do regulaminu pracowniczego, zasady pewności prawa i zasady proporcjonalności sankcji oraz naruszenia uzasadnionych oczekiwań i popełnienia oczywistego błędu w ocenie. Strona skarżąca podnosi, że kara nie jest adekwatna do zarzucanych czynów.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady niedyskryminacji, art. 12 i 22b regulaminu pracowniczego, obowiązku wspomaganie i art. 24 regulaminu pracowniczego, nadużycia władzy, naruszenia przepisów dyrektywy 2019/1937⁽⁴⁾, naruszenia dyrektyw 2000/78⁽⁵⁾, 2000/43⁽⁶⁾, obowiązku lojalnej współpracy z Parlamentem Europejskim i rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 1 czerwca 2017 r. w sprawie walki z antysemityzmem [2017/2692 (RSP)], deklaracji Rady w sprawie walki z antysemityzmem z dnia 2 grudnia 2020 r., art. 2 i 3 TUE, europejskiej karty praw człowieka i powszechnej deklaracji praw człowieka, konwencji ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, międzynarodowych paktów ONZ dotyczących praw obywatelskich i politycznych oraz praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

⁽¹⁾ Dane poufne.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. 2018, L 295, s. 39).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. 2019, L 305, s. 17).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2000, L 303, s. 16).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz.U. 2000, L 180, s. 22).

Skarga wniesiona w dniu 16 lipca 2021 r. – L'union nationale des indépendants solidaires / Komisja

(Sprawa T-431/21)

(2021/C 422/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: L'union nationale des indépendants solidaires (Lorient, Francja) (przedstawiciel: adwokat F. Ortega)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że Komisja opiera swoją odpowiedź na skargę administracyjną na osobistej, a zatem niezgodnej z prawem wykładni art. 153 ust. 4 TFUE;
- stwierdzenie, że Komisja uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy traktatów, a w szczególności zobowiązaniom, o których mowa w art. 105 ust. 1 TFUE;
- stwierdzenie, że Cnav i jego organy powiązane naruszają europejskie reguły konkurencji;
- nakazanie Komisji pokrycia i zapłaty na rzecz Union syndicale des indépendants solidaires kwoty 2 500 EUR tytułem zwrotu kosztów pełnomocnictwa;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi na decyzję Komisji Ares(2021)3291074 z dnia 18 maja 2021 r. oddalającą skargę administracyjną strony skarżącej, strona ta podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 267 TFUE, na mocy którego prawodawca przyznaje Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej wyłączną właściwość do orzekania w przedmiocie wykładni traktatów. Strona skarżąca wnioskuje sąd, że Komisja jest zobowiązana do uznania za prawo jedynie wykładni treści traktatów dokonanej przez Trybunał Sprawiedliwości